

ת"פ 14164/07/23 - מדינת ישראל נגד סאמי עבד אלוהאב (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 14164-07-23 מדינת ישראל נ' עבד אלוהאב(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל	סאמי עבד אלוהאב (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, האוחז 3 אישומים.
 2. על פי **האישום הראשון**, בתאריך 3.7.23 סמוך לשעה 06:01 נסע הנאשם ברכב טויוטה סמוך למחלף הכפר הירוק, ושהה בישראל שלא כחוק. בשל הודאתו בעובדות אלה הורשע הנאשם בעבירת **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
 3. על פי **האישום השני** בלילה שבין 11.5.23 ל-12.5.23 הגיע הנאשם יחד עם אחר לרחוב שמואל הנגיד ברמת השרון. הנאשם והאחר גרמו נזק לרכב מסוג יונדאי טוסון שחנה במקום, התפרצו לתוכו ע"י ניתוק שמשת הרכב, הניעו את הרכב והחלו בנסיעה על כביש 5 לכיוון מזרח (הנאשם הוא זה שנהג ברכב הגנוב) כשבכוונתם לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע. הנאשם המשיך בנהיגה ברכב הגנוב, חצה את מחסום חוצה שומרון לכיוון שטחי האזור עד שנתקל בחסימה משטרתית על כביש 446. שוטר שעמד בחסימה אותת לרכב לעצור אך הנאשם לא נענה לקריאה, המשיך בנסיעה פרועה, עקף כלי רכב, עבר במהירות לנתיב הנסיעה הנגדי, המשיך בנסיעה בתעלה שבצד הכביש עד שהתנגש בסלעים בשולי הדרך. מיד בסמוך, יצא הנאשם מהרכב דרך החלון והחל להימלט רגלית מן השוטרים. הנאשם לא נענה לקריאות לעצור והצליח להימלט.
- בשל הודאתו בעובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977 + סעיף 29(א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל-1970.

4. על פי **האישום השלישי**, ביום 8.5.23 לפנות בוקר הגיע הנאשם יחד עם אחר לרחוב בן גוריון ברמת השרון. האחר התפרץ לרכב מסוג יונדאי טוסון שחנה במקום והניע אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה. הנאשם נכנס לרכב ונהג בו, בכוונה לשלול אותו שלילת קבע מבעליו. בהמשך למתואר, המשיך הנאשם בנהיגה ברכב מזרחה, על כביש 5. בשעה 03:10 חלף במחסום חוצה שומרון והעביר את הרכב לשטחי האזור.

בשל הודאתו בעובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות של **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין תשל"ז-1977 + סעיף 29(א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970.

5. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת העבירות ועל הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם - פגיעה בקניינים של המתלוננים, בביטחון וביציבות ובביטחון המשתמשים בדרך (בפרט בקשר לנהיגה הפרועה המתוארת באישום השני). בהתבסס על פסיקה אליה הופנית, תיארה המאשימה מהו מתחם הענישה ההולם כל אחד מהאישומים, אך ביקשה בסופו של דבר לקבוע מתחם ענישה כולל לשלושת האישומים, הנע בין 28 ל-48 חודשי מאסר. התבקשתי לגזור את עונש המאסר ברף התחתון של המתחם הנ"ל ולגזור רכיבי ענישה נלווים.

6. בא כוח הנאשם סבור שהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה אינה משקפת את רמת הענישה המתאימה לענייננו, בשים לב לכך שלא מיוחסות לנאשם עבירות של קשירת קשר ונהיגה פוזת (עבירות בהן הורשעו הנאשמים בחלק מפסקי הדין שהוגשו). הסניגור הפנה לפסיקה ממנה עולה לשיטתו כי העונש התואם את ענייננו הוא 14 חודשי מאסר. הופנית לעברו הנקי של הנאשם ולנסיבותיו האישיות (הנאשם התייתם מאב בגיל צעיר, גדל במשפחת מצוקה, אחותו בעלת מוגבלות, נולדה לו תינוקת בתקופת מעצרו אותה טרם ראה, ורעייתו מתמודדת עם בעיות בריאות).

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה

8. כהוראת המחוקק, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת.

9. על החומרה הגלומה בתופעת גניבות הרכב ועל פגיעתה הרעה בציבור עמדו בתי המשפט בכל ערכאותיהם. במקרה דנן נפגעה בין השאר זכות הקניין, עקב פגיעה ברכוש פרטי תוך גרימת נזק כלכלי ישיר למתלוננים.

בנוסף, נפגעו שלום וביטחון הציבור וכן סוכנו משתמשי דרך. לבסוף, כאשר מבוצעת העבירה על ידי שוהים בלתי חוקיים נפגעת ריבונות המדינה וסמכותה לקבוע מי רשאי להיכנס בשעריה.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה משמעותית נוכח ביצוע העבירות באישומים השני והשלישי בצוותא, תוך תכנון ותחכום (ר' בפרט תיאור אופן הפריצה לרכב והנעתו באישום השני תוך עקירת חובק ההגה והחלפת בקר ניהול המנוע). נראה כי מדובר בעברייני רכוש יודעי דבר, שהגיעו לזירות העבירה בכוונת מכוון, ביצעו ב"מקצועיות" את המשימה ועזבו את המקום במהירות בתוך הרכבים הגנובים.

11. פן מיוחד של חומרה נובע מן המתואר באישום השני. אמנם, כדברי בא כוחו, הנאשם לא הורשע בעבירה של נהיגה פוזת, אולם עובדות כתב האישום בהן הודה מלמדות על התחמקות נועזת ממחסום משטרה, במהלכו נהג הנאשם ברכב הגנוב באופן פרוץ, לא נענה להוראות שוטרים, הפריע להם במילוי תפקידם, ואף הצליח להימלט.

12. נוכח העובדה שמדובר באירועים קרובים במועדם ודומים במאפייניהם, מצאתי כי ניתן לקבוע מתחם ענישה כולל (כפי שהציעו שני הצדדים). ממילא, כפי שקובעים סעיפים 40ג(ב) ו-40ג(ג) לחוק העונשין, גם כשנקבעים מתחמי ענישה נפרדים רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל שישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם, ואין מדובר בחיבור טכני של מתחמים.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחמי הענישה לשוהים בלתי חוקיים בישראל שגנבו כלי רכב למטרת העברתם לשטחי האזור, כוללים עונשי מאסר בפועל בלתי מבוטלים. מתחם הענישה נגזר ככלל ממספר אישומי גניבת הרכב, ממידת התחכום והתכנון, מן העבירות הנלוות ומשאר נסיבות העניין.

14. מדובר למרבה הצער בדפוס עבריינות שגרתי, כך שאין הכרח בסקירה רחבה ומעמיקה של הפסיקה. אציין, מן התקופה האחרונה, את ת"פ (שלום ראשל"צ) 3730-06-22 **מדינת ישראל נ' ערער** (19.9.2023), בו נקבע לשני מקרי גניבת רכב מתחם ענישה שתחילתו ב-18 חודשי מאסר (אם כי דובר באירוע בו נגנבו 2 כלי רכב באירוע עברייני אחד, סיטואציה עובדתית שונה מענייננו), ואת עפ"ג (מחוזי מרכז) 10488-07-23 **חדאידה נ' מדינת ישראל** (26.11.2023), בו נדון הנאשם בערכאה הדיונית ל-24 חודשי מאסר, גם כן בשל גניבת 2 כלי רכב, ובערכאת הערעור הופחת העונש בהסכמה ל-20 חודשי מאסר (אך באותו מקרה הנאשם לא היה שוה בלתי חוקי).

15. עוד אפנה לגזר דיני בת"פ (ראשל"צ) 24975-05-22 **מדינת ישראל נ' חלאוי** (20.12.2022) בו קבעתי מתחם ענישה לשני אישומי גניבת רכב ושב"ח שתחילתו ב-18 חודשי מאסר (אך באותו מקרה הנאשם היה במעמד מסייע באחד האישומים), וכן לת"פ (ראשל"צ) 13576-08-22 **מדינת ישראל נ' שאהין** (16.2.2023) שגם בו קבעתי, בגין שני אישומי גניבת רכב ושב"ח, מתחם שתחילתו ב-18 חודשי מאסר (אך באותו מקרה הנאשם לא נהג ברכב הגנוב באחד האישומים).

16. מנגד, ראו למשל לאחרונה את ת"פ (ראשל"צ) 23505-09-21 **מדינת ישראל נ' יחיא** (18.1.2024), בו נקבע בגין שני אישומים בגניבת רכב מתחם ענישה שתחילתו ב-24 חודשי מאסר;

17. לבסוף, נתתי דעתי **לעונש שהוטל על שותפו של הנאשם** לביצוע העבירות באישום השני, מר עבד אלסלאם דיאב. דיאב נדון ביום 19.7.23 ל-13 חודשי מאסר בגין אישום זה (ת"פ 45618-05-23). אמנם הדבר נעשה במסגרת הסדר טיעון שבו הגבילו הצדדים טיעוניהם לטווח של 12-14 חודשי מאסר, אולם העונש שנגזר יכול לשמש נקודת ייחוס רלוונטית, הן משיקולי אחידות ענישה והן מהותית ככזה המשקף רמת ענישה נהגת (לאישום בודד מסוג זה).

18. בשים לב לאמור לעיל, וביישום לנסיבות המיוחדות של ענייננו (העיקריות בהן, כאמור לעיל: גניבת 2 כלי רכב במועדים שונים והסעתם לאזור; ביצוע בצוותא, בהתארגנות ותחכום מסוים; הימלטות ונהיגה פרועה באישום השני; נאשם תושב האזור השוהה בישראל שלא כדון; אישום נוסף של עבירת שב"ח "נטו"; עבירות התעבורה הנלוות) - **מצאתי כי מתחם העונש ההולם לכלל האישומים נע בין 22 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.**

19. כעתירת הצדדים אגזור את העונש ברף התחתון של המתחם, בשים לב לעברו הנקי של הנאשם, גילו, הודאתו, ונסיבותיו האישיות. ינתן משקל למצוקה המשפחתית שתוארה על ידי הסנגור גם ברכיבי הענישה הנלווים ובפרט בגובה הקנס.

20. **בשים לב לאמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

- א. **22 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.5.2024. אי עמידה באיזה מהתשלומים תעמיד את הקנס כולו לפירעון מיידי.
- ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אדר א' תשפ"ד, 13 פברואר 2024, במעמד הצדדים.